

Ἐλεονώρα

Ἡ Ἐλεονώρα ἦταν χοντρή, κυριολεχτικά πελωρίων διαστάσεων. Ὅταν μέ πρωτοπῆγαν γιά νά μοῦ κάνει γαλλικά, τρώμαξα ἀπό τά πάχη της, κι ἴσως ἀπό τότε νά μοῦ ἔμεινε (τό σκέφτομαι τώρα) τό δέος γιά τή γαλλική γλώσσα.

Τή δεύτερη κιόλας φορά, καί ἐνῶ καθόμαστε μέ τόν Μιχάλη σχεδόν περιδεεῖς ἐν ὄψει τοῦ μαθήματος, χτυπάει ἡ πόρτα καί μπαίνει ὁ γιατρός. Ἀδύνατος, κοντός καί κιτρινιάρης, ἄψογα ντυμένος καί νά εὐωδιάζει, δείχνει κάποια ἐκπληξη ἢ δυσφορία μὲς μᾶς βλέπει. Κοκκινίζει ἡ Ἐλεονώρα, τοῦ τεινεῖ τό χέρι, ὁ δόκτωρ τῆς τό φιλάει ἀπαλά καί ἀφήνει τήν πτυσσόμενη τσάντα του στό τραπέζι. Ἐλάτε, Ἐλεονώρα, γιά τήν ἔνεση, τῆς κάνει ἀμέσως, εἶμαι πολύ βιαστικός. Κοκκινίζει πιό πολύ ἡ Ἐλεονώρα καί λέγοντάς μας πείτε τό τραγουδάκι σας, παιδιά, ὁδεύει ἀσμένως πρὸς τό διπλανό δωμάτιο, ἀκολουθούμενη κατὰ πόδας ἀπό τόν γιατρό. Μπαίνουν μέσα καί κλειδώνουν τήν πόρτα. Περνάει κάμποση ὥρα καί ξαφνικά ἀκούγονται βροντώδη βογγητά, πραγματικός ὀρυμαγδός. Ἀνησυχούμε μέ τόν Μιχάλη, μήπως τῆς συμβαίνει κάτι τό ἀπευκταῖον;

Τινάζεται ἐπάνω ὁ Μιχάλης καί κολλάει τό μάτι του στήν κλειδαριά. Παραμένει ἐκεῖ γιά λίγο ἄφρωνος καί ὕστερα γυρίζει πρὸς τά μένα μέ γουρλωμένα μάτια. Πῶ, πῶ, Λιά μου, μοῦ λέει, ἔλα νά δεις τοῦ γιατροῦ. Πετάγομαι ἀμέσως καί σπεύδω στήν κλειδαρότρυπα, κάποια μετατόπιση ἔχει συντελεσθεῖ, καί τό μόνο πού καταφέρνω νά δῶ, εἶναι τά ὀπίσθια τῆς Ἐλεονώρας, ἄν φάς (ὅπως λένε γαλλικά), νά προβάλλουν καί νά γεμίζουν τό δωμάτιο Πῶ, πῶ, τῆς Ἐλεονώρας, λέω στόν Μιχάλη, καί κείνος χώνεται πάλι νά δεῖ, ἐνῶ τό δωμάτιο σειεται ἐκ βάθρων ἀπό τίς οἰμωγές της.

Σέ λίγο νεκρική σιγή. Τρέχουμε πίσω στίς καρέκλες μας. Ἀνοίγει ἡ πόρτα καί βγαίνει ὁ γιατρός, κόκκινος κόκκινος, ἄψογα ντυμένος μέ τήν τσάντα ὑπό μάλης καί ζωηρότατος. Ἀκολουθεῖται ἀπό τήν Ἐλεονώρα, πού κάτωρη καί μέ πρόσωπο παραμορφωμένο, βαδίζει ἀργά, σχεδόν σέρνεται. Φθάνουν στήν ἐξώπορτα. Κάμπτει ὁ γιατρός πρὸς τά ἔμπρός κι ἐνῶ οἱ τεράστιες παρειές τῆς Ἐλεονώρας ροδίζουν ἐλαφρά, τῆς φιλάει ἀβρά τό χέρι καί ἀπέρχεται. Ἡ ἄλλη ἔνεση μεθαύριο, τῆς κάνει μέ σημασία καί τήν ἀποχαιρετᾷ.

Πείτε ἄλλη μιά φορά τό τραγουδάκι σας, μᾶς λέει ἡ Ἐλεονώρα καί προχωρεῖ, ἀγκομαχώντας καί τρεκλίζοντας κατὰ τό μάνιο.